

اللَّاحِظَاتِ جَمًّا و دوست میدارد مال را دوست داشتن بسیار طلال باشد چه جام هم
میکنند از کرمون تا تخمون تا خطاب خوانده شده است و بیای غیبت نخر خوانده شده است
بدانکه بیشتر مردم از زمانه ما را گوشت فریب می باید که باشد به حلال و چه حرام ال بسیار
می باید که باشد چه حرام و چه حلال علی الخصوص شیخان و دانشمندان خدای مآثرین اللهم
اجعلنا من السفن کلا نجاست که نمایی گوید این قسم می خوردند و از حرام بیشتر
نمیکند باز استند ازین هم چنین کنید اذ اذکت الالاض د کاکا
چون گرفت شود زمین را که قفسی جنبانیده شود زمین اجنبانیدنی و در هر کجای میسند
فانز و جاتک و پاید و مان پروردگار تو یعنی زنده شوند و فراداده شوند
و الملك صفا صفا و پاید و شکان در حالتی که در وصف صفا باشد
کرد او بیان و پریا ز که در صحیح یومئذ یجکلت و عیال و آورده شود
دران روز هم نشاء نماز و شسته باشد و مرد و زرخ را اوازی و غریبانی باشد
خدی روایت کرد که چون این آیت آمد و چون یومئذ یجکلت تا آخر تک روای
مصطفی صلی الله علیه و سلم متغیر شد که هر که زبان متغیرش بود ایام
علی رضی الله عنه او را در کما گرفت و گفت با رسول الله چه حالت رسول صلی الله
علیه و سلم این آیت را بخواند که هر کس را در کما گرفت و از حال قیامت یعنی بعد از انسا
چون

دران روز زینکیر آدمی و آلی له الذکری و چه سو دارد آدمی را دران روز پندگش
چون درو نیاید کند گفت حق را قبول کرده ایمان نیارود و گناه را ترک کند و پندگش
بدان من الاقرب ما بدین من اذ اذکت الارض و جواب اذ اذکت یتذکر بقول الیستنی
ذممت لیحوتی بکوبید کار و قیامت ای کاش می من پیش فرستادی در دنیا انان
و طاعت را از بهر زنده گامی آخرت فیومئذ لا یعاب عذابه احد
ولا یوقی و ناقة احد بمسزال و تا قرآنست یعنی بعد و یوشن و نفع هر دو
زانت در اول یعنی جنان باشد که دران روز عذاب کند چون عذاب خدای تعالی
کند چون بند کردن خدای تعالی هیچ کس بقراءت دوم چنین باشد که عذاب کرده شود چون
عذاب کافر هیچ کس از بند نماند نشود چون بند کافر هیچ کس یعنی در قیامت عذاب
کرده شود مگر کافر او بند نماند شود و پرا غنای و بند که در دنیا و آخرت همچون
عذاب و بند هیچ کس از بند نماند باشد و خواهد بود یا ایستها النفس المطمئنة ارجی
الی ربک راضیه مرضیه گفته شود هر مومن را وقت مرگ و وقت زنده
شدن بقیامت ای نفس امیده یا یان و طاعت یا زکر و تپرو و کار یعنی بر حمت خوشنود
از خدای تعالی و خدای تعالی از تو خوشنود و در بعضی از تفاسیر آورده است که هر کس
عباسی را رضی الله عنه نماز کرد و نماز در مرغی آمد بنزد او که روی در آمد و شنود او از حق که